

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 7. årgang. ISSN: 2446-0079

Læs Den lille bog fast

Den lille bogs skribenter

Kontakt og kolofon

Arkiv

Blændende oversættelse af det bedste af Yeats

"Igenem nogen tid nu har jeg gået rundt med en række af William Butler Yeats' allermost lysende digte i lommen. I en stærk oversættelse...

Find rundt i Den lille bog

Den lille bog er et tidsskrift for bog anmeldelser og andre kulturrammedelser, samt (i løbet af begyndelsen af 2022) fotokunst og grafik. Tidsskriftet bringer desuden skønlitterære og essayistiske originaltekster. Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper.

Den store litteratur i Den lille bog

- Dostojevskij 200 år - et tema i Den lille bog
- Steinbeck: Egil Hvid-Olsen introducerer ni af romanerne

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

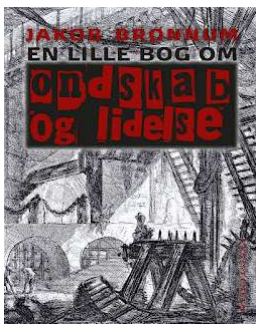
tirsdag den 25. januar 2022

Ingen spørgsmål kan afklares endeligt - eller ondskab er (måske) stærkere end kærligheden

Jakob Brønnum: "En lille bog om ondskab og lidelse", Eksistensen 2021, 130 sider, 150 kr.

Af Annette Aracama.

Søger man en filosofihistorisk gennemgang af begrebet ondskab, så er dette ikke bogen. Ikke at Brønnum undlader at tage læseren med til en række nedslagspunkter i ondskabens og lidelsens historiske og filosofiske peak performances, fra antikken og frem til det 20. århundredes store tænker Hannah Arendts dækning af retssagen mod Adolf Eichmann, men Jakob Brønnum "En lille bog om ondskab og lidelse" tager en helt anden vej ind i begreberne, en rejse ind i hverdagslivets ondskab.

Lad det være sagt med det samme, der er tale om en fodrejse, ind i det hverdagslandskab som du kun kender alt for godt, og den foretages ikke sjældent på glødende kul. Bogen indledes da også med følgende selvrefleksion:

"Denne bog handler ikke om det, der får det hele til at hænge sammen, men om det, der får det hele til at gå i stykker."

Gennem 35 små stationer på livets vej arbejder Brønnum sig igennem

tilstande og emotioner, som vi alle kender; skam, kærlighed, frygt, forulempelsen, løgn etc. Det sker i modbilleder, altid med ondskabens, lidelsen – og ligegyldigheden som trofaste følgesvende. Eller som Brønnum selv siger det, "...at pakke ræddenskab ind i glittet papir." Taget i betragtning at teksten, eller projektet om du vil, er vævet sammen af almene livs- og krisedefinerende øjeblikke og samtidigt udfolder de flestes konventionelle tilgang til hverdagslivet, så skal man være en hardcore selvfornægter, hvis man ikke moder sig selv på vejen.

Det er naturligvis en vanskelig balancegang, at arbejde med billeder, der stadig står i kontrast til hinanden, det gode og det onde, det du så gerne vil gøre, men som du ikke får gjort, fordi ondskabens og lidelsens kommer ind imellem. Det er en skrivende arbejdsform, der ikke tilbyder megen håb i form af forsonende løsninger, ingen smarte og hurtige genveje til smertelindring. Brønnums tekst konfronterer "medløberen", det moderne menneske der lukker sig sammen om sig selv, kælder mennesket der har nok i sin egen lidelse og ikke har øje for sin lidende næste, den undertrykte kvinde, flygtningen, det glemte barn, kollegaen der opgivende bøjer nakken.

Brønnum arbejder i dilemmaer, og det er op til læseren at komme overens med det tilsyneladende uafrystelige, ondskabens og lidelsens tilstedekomst. Når man så alligevel, ved endt læsning, ikke blot sidder tilbage med røde ører og koldsveden drivende ned af panden, så er det ikke mindst, fordi teksten selv transcenderer sine erfaringer.

Sproget har fået sin egen station på rejsen ind i ondskabens klaustrofobiske labyrinter:

"Sproget er ligesom tilværelsen selv konstant i bevægelse. Sprog leder til bevidsthed, hvis man bruger det bevidst. Sprog leder til bevidstløshed, hvis man ikke indser dets alvor, der altid ligger i det, uanset sammenhængen//Sproget er bærer af følelser. Sproget kaster selve det usynlige livet udspiller sig i rundt mellem mennesker som tilstande..."

Der hvor selv vores opfattelse af kærligheden må give tabt, stillet overfor destruktive kræfter, fremskriver Brønnum en ramme, hvori vi kan italesætte det universelle og evigt uafsluttede ogør mellem livets iboende lys og ondskabens bestandige tilstedeværelse. Den svenske forfatter Sara Stridsberg har et sted sagt: "Litteraturen ved, at verden er bedragerisk og umulig, og den rummer det. Den rummer os, de håbløse mennesker, og heri findes håbet.". Brønnum synes at have samme pointe, for overalt i bogen henter han erfaringsgods fra litteraturen; Dante, Kierkegaard, Montaigne, Dylan, Moravia, Dostojevskij – og ikke mindst i W. G. Sebalds pragtværk "Austerlitz". Kunstens kvintessens er at lede blikket mod sandheden, ikke at afslutte den. Ikke overraskende har digteren Jakob Brønnum blik for netop det. Det er i verdenslitteraturens fixpunkter "En lille bog om ondskab og lidelse" finder en platform i formidlingen af det, som ingen løsning har.

Fra
mainstreamli
ttere
tters
tters
obskure
mordere til
Shakespeares
Macbeth ved

Rasmus Lund Nielsen
anmelder Salmikov

Slå op i Den lille bog

DE SMALLE BØGER - Ktik og se mere

▼ 2022 (11)

► februar (6)

▼ januar (5)

Ingen spørgsmål kan afklares endeligt - eller onds...

Det centrale repertoire

Forførende, grum og meget anbefalelsesværdig russi...

Gribende roman om en gennemsnitlig kvinde

Kærlighedens redningskrans: At skrive håbet ind i ...

► 2021 (65)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den lille bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- aforismer (1)
- antologi (3)
- boganmeldelse (135)
- dagbøger (1)
- digtsamling (35)
- En litterær refleksion (7)
- essay (9)
- eventyr (5)
- fabler (5)
- faglitteratur (18)
- klassikerlæsning (23)
- Klassisk musik anmeldelse (1)
- kortroman (10)
- kunstbog (14)
- lyrik (5)
- noveller (15)
- prosa (17)
- prosadigt (2)
- roman (45)

Sidevisninger i alt

153,874

vi, at intet er
så, på én og
samme tid,
nemt og
attråværdigt,
som at
skildre den
onde
karakter.
Kunsten er,
troværdigt og
bogstaveligt
talt
usammensat,

Jakob Brønnum

at skildre det gode menneske. Kun få er lykkedes med det projekt. En, eller flere mere eller mindre ukendte skribenter, har givet os Jesus i Det Nye Testamente, en også litterær skikkelse, der har givet anledning til en linje af intertekstualitet kendt under begrebet kristuskonfigurationer. Det er f.eks. Tolkiens Frodo Baggins, Triers Bess McNeill og som Brønnum peger på, Dostojevskijs Aljosja fra romanen Brødrene Karamazov;

“I Dostojevskijs roman Brødrene Karamazov rejser forfatteren en modbevægelse til den fortsatte udbredelse af lidelse og ondskab, uden dog at kunne forhindre eller standse den. Det er den yngste af brødrene, Aljosja, som hele tiden forsøger at gå ind i disse strømme af destruktive begivenheder og bremse den gennem næstekærlighed eller rettere det, man må forstå som *“Kristi efterfølgelse...”/“Kristusskikkelsen er så stærk, at den kan skabe mening, hvor der ingen er.”*

Ingen har vel større kærlighed - og evne til at samle tilværelsens splintrede stumper sammen - end den, der villigt risikerer livet, sine endnu ubrugte muligheder, for sine venner.

Nu er anmelderi jo intet andet end en subjektiv anbefaling, eller advarsel, til en eventuel læser, der i værste fald ofrer penge og tid på det rene tidsspilde, men med *“En lille bog om ondskab og lidelse”* er der efter anmelderens ydmyge mening endog meget gode grunde til at stifte et nærmere bekendtskab med en tekst om det frygteligste af alt.

Indsendt af Egil Hvid-Olsen

Etiketter: boganmeldelse, faglitteratur

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

 Kommenter som: connyta (Gooø)
 Underret mig

[Nyere indlæg](#)

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)